

voordelen

briefwisselingen van leerlingen

met mensen die te maken hebben met vooroordelen

Bureau Discriminatiezaken Kennemerland i.s.m. Kaj Munk College Hoofddorp

april 2017

Bureau Discriminatiezaken Kennemerland is een onafhankelijke organisatie die werkt aan het stimuleren van een tolerante samenleving en het tegengaan van ongelijke behandeling. Iedereen kan bij ons terecht voor steun bij alle vormen van ongelijke behandeling. We behandelen en registreren individuele klachten, doen onderzoek, geven voorlichting en trainingen en adviseren organisaties op het gebied van anti-discriminatiebeleid en gelijke behandeling.

Bureau Discriminatiezaken Kennemerland
telefoon 023 - 531 58 42
info@bdkennemerland.nl
www.bdkennemerland.nl

Oordelen

Oordelen voor je iemand kent. Iemand inschatten. Iedereen doet het. Maar hoeveel Somaliërs ken je eigenlijk, hoeveel moslims, homo's, doven of transgenders? En toch vorm je je een beeld. Een oordeel. Een vooroordeel.

Begin 2017 schrijven middelbare scholieren van het Kaj Munk College Hoofddorp brieven met mensen die vaker met vooroordelen te maken hebben. Eén op één. Briefwisselingen over hoe werkt discriminatie, wat gebeurde er, hoe voelde het?

Bij deze wil ik de terugschrijvers, de leerlingen, de docenten en de school danken voor hun inzet en Stichting Centrum voor Propaganda voor eenheid in de Vakbewegingen voor de financiële steun.

Noëlle Beerepoot, Bureau Discriminatiezaken Kennemerland

Staande gehouden

leerling “ Voor Nederlands schrijf ik een brief aan iemand die te maken heeft met vooroordelen. Ik zou graag meer te weten komen over met welke vooroordelen u te maken heeft. En ik zou graag meer willen weten over uw afkomst.

Ik ben Hester en ik ben 14 jaar. Ik zit in de derde klas havo. Ik heb zelf te maken met het vooroordeel dat ik klein ben. Daardoor denken mensen dat ze niks aan me kunnen vragen omdat ik het niet zou begrijpen. Maar dat vooroordeel valt natuurlijk nog wel mee. Ik ben heel benieuwd naar de vooroordelen waar u mee te maken heeft. ”

Hester

terug-schrijver “ Het komt wel eens dat ik vanwege mijn huidskleur bevooroordeeld of gediscrimineerd word. Een voorbeeld daarvan is dat ik op een dag door politie agenten staande gehouden werd. Ik vroeg aan hen wat er aan de hand was. Ze zeiden dat ik een aantal signalementen van een verdacht voldeed.

Ik wacht rustig af en iedereen die langs liep keek me raar aan, terwijl ik niks gedaan had. Ik vond het zo vervelend. Op een gegeven moment kreeg ik te horen dat ik mocht gaan zonder uitleg. Ik vroeg aan de agenten tekst en uitleg, helaas kreek ik het niet en moest weg. Die dag verloor de politie mijn vertrouwen. ”

Abdikarim

Buitenbeentje

terug-schrijver “ Sinds mijn jeugd (ik was ongeveer 12) voelde ik dat ik meer geïnteresseerd was in meisjes dan in jongens. Ik werd verliefd op een meisje uit mijn klas. Ik realiseerde dat verliefd worden op een meisje niet echt de standaard was en ik besloot dan ook om de verliefdheid te onderdrukken.

Ik heb tot mijn 32ste veel vriendjes gehad. Ik voelde er niets voor maar ik deed wat de anderen ook deden. Ik voelde me er veilig door. Ik werd geen buitenbeentje. Ik was bang om als anders te worden gezien. Ik was bang om gediscrimineerd te worden. ”

Annelies

leerling “ Erg bedankt voor het antwoord op mijn brief.

Ik had eerlijk gezegd niet verwacht dat u het zolang verborgen had voor iedereen. Maar ik snap wel waarom u het verborgen had. Het lijkt mij namelijk best eng om tegen iedereen die je kent te zeggen dat je op meisjes valt. Was je bang dat iemand erachter kwam toen je het nog niet had verteld? ”

Ronja

Niet zielig

leerling “ Ik ben 15 jaar oud en zit in 3 Technasium (Havo). Ik zit op scouting en ga er elke zaterdag naartoe. Veder zeil ik in de zomer en game ik soms thuis.

Ik heb van mijn begeleidster gehoord dat u gehandicapt bent, wat voor handicap heeft u en wat voor dagelijkse bezigheden zijn voor u moeilijk te doen? ”

Thomas

terug-schrijver “ Ik heb inderdaad een lichamelijke handicap. Ik ben daarmee geboren. Omdat ik zelf zo ‘normaal’ over mijn handicap deed, is dat in mijn latere leven ook gewoon voor anderen geworden. Ik ben gewoon Astrid en toevallig heb ik een handicap.

Natuurlijk heb ik ook met mensen te maken die mij anders behandelen zoals mijn wisselgeld in mijn portemonnee willen doen bij de winkel. Of als ik in de rolstoel zit, allen praten tegen degene die mij duwt. Sommigen vinden mij zielig, maar dat ben ik zeker niet. ”

Astrid

Trouwen

leerling “ Wat ontzettend leuk dat u getrouwd bent met Timo. En wat ik mooi vind is dat jullie een kindje willen gaan adopteren uit Zuid-Afrika, ik denk dat het kindje het vast naar zijn zin zou krijgen als hij/zij bij jullie in Amsterdam komt wonen. ”

Lois

terug-schrijver “ Het is zeker leuk dat ik kon trouwen met de liefde van mijn leven. Mooi dat het in steeds meer landen mogelijk is voor paren van gelijk geslacht om te trouwen, waarmee ze dezelfde rechten hebben als heteroparen.

Timo en ik zijn al 12 jaar samen en dan is het wel fijn als alles geregeld is met een huwelijk. Vroeger vond ik dat niet zo belangrijk, maar toen ik wat ouder werd, begon ik er anders tegenaan te kijken. Als er straks echt een kindje uit Zuid-Afrika komt dan is het gelijk de dochter of zoon van ons allebei.

Lief dat je zegt dat ons kindje het naar zijn/haar zin zal hebben bij ons in Amsterdam. Dat hopen we zelf ook van harte. ”

Cas

Veroordeeld

leerling “ Ik ben Tigo wij moeten met onze klas brieven schrijven naar mensen die we niet kennen om wat over vooroordelen te leren en om te leren een goede brief te schrijven, wat ik een leuk idee vind. Krijgt u vaak te maken met vooroordelen? Want ik denk dat mensen op straat niet kunnen zien dat u in de gevangenis heeft gezeten. ”

Tigo

terug-schrijver “ In 2012 werd ik veroordeeld. Negen maanden zat ik vast. Mijn proeftijd tot 2015 kwam ik zonder problemen door en heb daarna mijn diploma als pedagogisch medewerker behaald. Op dit moment wil ik niets liever dan jongeren behoeden voor de fouten die ik hebt gemaakt. Maar dat mag voorlopig niet. Om met jongeren te werken, heb hij ik een Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) nodig, maar doordat ik veroordeeld ben kom ik daar pas in 2019 voor in aanmerking. Aan de ene kant snap ik hun standpunt dat het werken met een kwetsbare doelgroep argwaan kan opbrengen en dat niet iedereen zomaar met hen mag werken. Maar ik wil verder, iets zinvols doen met mijn leven zonder bevooroordeeld of geoordeeld te worden. ”

Cliff

Harry Potter

terug-schrijver “ Even voor de goede orde, ik heb geen verstandelijke beperking. Wel een Autisme-spectrum stoornis. In 2011 is bij mij het Asperger-syndroom vastgesteld. Ook heb ik Dyspraxie (motorische beperking). Dat houdt in dat ik bijvoorbeeld niet mijn veters kan strikken. Ook verkeer inschatten is lastig. De hoofdrolspeler van de Harry Potter films heeft dit toevallig ook. ”

David

leerling “ Ik had over u aandoening asperger-syndroom opgezocht. En het blijkt dat de broer van een vriendin dat ook heeft en dat is inderdaad erg moeilijk. Ik snap dat u daar moeite mee heeft. En over Dyspraxie dat is vast moeilijk op school allemaal. En dat de hoofdrolspeler in Harry Potter dat ook heeft, is ook echt heel cool. ”

Joy

Anders

terug-schrijver “ Wij spraken thuis Chinees met elkaar, bij familie en vrienden werd er zowel Chinees als Nederlands gesproken.

Soms werd ik wel eens gepest vanwege mijn afkomst maar ik deed soms ook wel eens mee met anderen. Kinderen kunnen heel eerlijk en gemeen zijn, zeker wanneer het om dingen gaat die anders zijn dan dat ze gewend zijn.

Ik weet als geen ander hoe het is om gediscrimineerd te worden, gewoon omdat je er anders uit ziet. Daarom begrijp ik van veel Marokkanen bijvoorbeeld dat zij zich laatste tijd steeds meer gediscrimineerd voelen. Ben jij weleens gediscrimineerd? ”

Edward

leerling “ Ik ben zelf ook wel is gediscrimineerd omdat ik half Marokkaans ben. Ik denk niet zo erg als u omdat ik blond haar heb en blauwe ogen en totaal niet Marokkaans lijk.

Ik heb zelf ook werk maar ben gelukkig nog nooit afgewezen vanwege me etnische afkomst. Maar ik ben er wel is bang voor geweest.

Ik ben het met u eens dat als een bedrijf je niet wilt vanwege je achtergrond, dat het ook niet waard is. ”

Sany

Motorongeluk

terug-schrijver “ Tot mijn 21e had ik gewoon een normaal leven. Ik was bezig met mijn toekomst.

Tot 19 mei 1992. Toen ik van mijn motor gereden werd door een kerende automobilist. 10 weken ziekenhuis, waarvan 5 in coma. Daarna een jaar intern bij revalidatie centrum Heliomare en een half jaar dagbehandeling.

Ik ben rechtszijdig verlamd en heb geen functie in mijn rechter arm en draag buitenshuis een kokerschoen aan rechtervoet. Ik heb mijn rijbewijs gehaald en rijd in een aangepaste auto. Van vooroordelen merk ik weinig. Ik bent mondig genoeg. Ik laat niet over me heen lopen. Kleine kinderen kunnen nog wel eens staren, maar dat deert me niet. Ik krijg juist veel waardering bij de Keukenhof en de garage. ”

Florens

leerling “ Ik schrik wel een beetje van de brief, ook omdat ik later ook een motor wil gaan rijden.

Ik vind het wel heel knap dat je alles doet, zoals zwemmen, schieten, sportschool, helpen bij de Keukenhof en een rijbewijs! Ik realiseer me nu wel dat als je een seconden niet of minder oplet je leven zo erg kan veranderen.

Ik rij ook in de zomer met me vader mee om de motor. Maar als ik achterop zit rijd me vader voorzichtig. ”

Joran

Opstaan

terug-schrijver “ De ziekte die ik heb is MS. Thuis kan ik nog lopen, maar buiten zit ik in mijn rolstoel. Ik kan er dus wel uit opstaan en dat vinden mensen heel raar. Mensen hebben wel vooroordelen als je in een rolstoel zit. Soms praten ze met mijn man over mij. Terwijl ik er bij zit! Dat is vreemd. Ik heb twee universitaire studies gedaan. Ik snap het best:-) ”

Francis

leerling “ Na uw brief is het me duidelijker geworden wat MS is. Het lijkt me echt super naar om MS te hebben. Het is wel fijn om te horen dat u thuis nog kan lopen. Ik kan wel begrijpen dat mensen raar naar u kijken, als u thuis uit uw rolstoel opstaat. Mijn moeder had het zelf namelijk ook. Er werd een deel van haar knieschijf weggehaald. Ze heeft toen een tijd in een rolstoel gezeten (ongeveer een jaar), maar thuis probeerde ze te lopen, ook als we visite hadden dan keken ze haar een beetje raar aan. ”

Roksanne

Bang

terug-schrijver “ Ik moet eerlijk bekennen dat de groei van de PVV mij bang maakt. De volgende dag na de verkiezingen fietste ik in de ochtend naar het station en heb onderweg twee keer met kruit PVV zien staan. Hmm lekker dan, zo vroeg in de ochtend! Ondanks dat ik heel sterk ben, maakt mij dit een beetje bang. Ik wil absoluut moslim zijn, de kleren blijven dragen die ik draag en daarnaast werken, sporten en een normaal leven lijden net als ieder ander. Het maakt mij bang dat ik straks misschien geen werk kan vinden. Het maakt mij bang dat meer mensen scheef naar mij gaan kijken. ”

Ghizlane

leerling “ Wat een mooie brief! Bedankt hiervoor! Het raakte mij, een daardoor vindt ik het ook moeilijk om er op te antwoorden. Ook je angsten snap ik. Maar ik vroeg me af: nu de PVV niet de grootste is, is dat dan een opluchting voor je of voelt u zich nog ongewenst en bang? ”

Luke

Somalië

terug-schrijver “ Ik geboren en getogen in Somalië. In 1994 ben ik naar Nederland gekomen als vluchteling. Ik ben vader van vier kinderen. Ik werk bij grote bedrijf dat graaf machines maakt, daarnaast heb ik een winkel in Haarlem.

Nu heb ik vraag aan jou hoe oud ben je? Ken je ook iemand die uit het buitenland komt? ”

Hussein

leerling “ En ik ken zeker wel mensen uit het buitenland. Een van mijn beste vrienden komt uit Suriname. Ik ga vaak met hem wat leuks doen en het maakt me niet uit dat hij uit een ander land komt.

Ik ben zelf ook niet echt van discriminatie. Ik heb eigenlijk nog nooit iemand gediscrimineerd. Ik vind het ook niet leuk als iemand discrimineert. Ik kan daar namelijk heel slecht tegen als mensen iets over andere mensen gaan zeggen op de basis van waar ze vandaan komen en hoe ze zijn. ”

Lars

Geweigerd

terug-schrijver “ Als vreemdeling loop je inderdaad vaker het risico gediscrimineerd te worden en beperkt te worden om je mogelijkheden te ontwikkelen en mee te doen aan de samenleving waar je je bevindt.

Dit speelt ook bij het zoeken van passend werk. Soms ook aan de rare blikken van andere mensen in bijvoorbeeld het openbaar vervoer. Of de blikken van beveiligers in de winkel. Soms krijg ik het gevoel dat men mij niet vertrouwt. In het uitgangseven maakt ik dit ook regelmatig mee. Ik word vaak geweigerd om ergens te binnen komen en als ik daar aangifte van doe wordt er helaas niets mee gedaan. ”

Imad

leerling “ Ik heb gelezen dat mensen je niet serieus nemen op basis van je afkomst en je bijv. niet ergens binnen te laten. Dit vind ik erg schokkend helemaal omdat je dan aangifte probeert te doen en de politie je dan niet serieus neemt.

Persoonlijk vind ik dat ze hier meer aandacht aan moeten besteden en dat ze er echt aan wat moeten doen. Want de politie is voor iedereen dus ook voor de mensen met bijv. een andere etnische afkomst. ”

Quinten

Topsport

leerling “ Om verder in te gaan op het skaten. Ik skate niet op een skatebaan. Ik ga namelijk lange afstanden skaten samen met vrienden. Ik doe dit pas sinds eind vorig jaar en ben er dus nog niet heel goed in. Dit kan leuke momenten opleveren als ik bijna val. Ik had voor u nog een vraag. heeft u op een bepaalde spasmes of heeft u het op willekeurige plekken? ”

Roy

terug-schrijver “ Ik vind ‘ t fijn dat je zulke goede vrienden hebt waar je ook lange afstanden mee kunt skaten. Door mijn handicap zou ik dat nooit kunnen. Ik zou zodra ik op de skates sta al omvallen.

Sporten is goed voor de mens. Spastisch zijn is eigenlijk ook een vorm van topsport. Ik noemde het topsport omdat ik altijd en voortdurend probeer mijn spieren onder controle te houden. Dat is ook waardoor ik meer energie verbruik als niet spasten en daardoor ook eerder moe ben. ”

Jan Willem

Trans

terug-schrijver “ Ja, ik ben transgender en heb mij het grootste deel van mijn leven in een mannenlichaam gepresenteerd. Uit de grond van mijn hart kan ik je zeggen, dat het niet leuk is om transgender te zijn.

In ben nu 78 jaar en pas 11 jaar geleden mijn geslachtsaanpassende operatie gehad. Als ik nu jonge vrouwen zie, denk ik: Zo had ik ook willen zijn. Met andere meiden de stad in, lekker lachen om domme dingen, enzovoort.

Bovendien en dat is eigenlijk nog vervelender, ben ik altijd bang om ‘ontdekt’ te worden als trans. Dus leuk? Nee. Blij dat ik eindelijk een aangepast lichaam heb? Ja! ”

Joan

leerling “ Heel fijn dat U zo eerlijk bent. Mij lijkt het heel heftig om trans te zijn en al die operaties te moeten meemaken.

Eerlijk gezegd vind ik het heel lastig om er zo met U over te praten, ik heb geen idee hoe ik hier mee om moet gaan. Dat betekent natuurlijk niet dat ik het niet leuk vind, in tegenstelling ik vind het hartstikke interessant.”

Fleur

Schelden

leerling “ Ik heb eigenlijk nog nooit een jongen of meisje ontmoet die op elkaar vallen. Of die ik ken. Veel mensen in mijn buurt en op school schelden wel vaak met gay en lesbisch. Wat vind u daarvan?

Als een van mijn vrienden dat zou zeggen, zou ik het niet erg vinden, maar zou wel een beetje voorzichtig zijn met wat ik zeg. En kijken hoe hij reageert op sommige scheldwoorden. En voor de rest zou ik normaal doen tegen hem, want het is en blijft een mens. ”

Jeroen

terug-schrijver “ Ik vind het naar als mensen homo of lesbo roepen naar anderen. Je voelt je toch in een hokje gestopt en gediscrimineerd. Terwijl wij ook zoals je zelf al benoemd gewone mensen zijn. We zijn echt niet anders dan anderen. Je kunt er echt mensen mee kwetsen. Het woord lesbienne gebruik ik zelf niet zo vaak. Zeg vaker dat ik gay ben en dat snappen de meeste mensen ook wel meteen. Onderling hebben we het wel over lesbische films of zo maar ook over gay films. Het gaat een beetje door elkaar. ”

Liesbeth

Etiketje

leerling “ Ik vond het heel speciaal om te horen dat het niet heel moeilijk is om te leven met uw handicap. Ik zal ook zeker even gaan kijken naar ‘Je zal het maar hebben’ van BNN, want ik heb er wel eens van gehoord maar ik heb er nog nooit naar gekeken. Ik had ook nooit nagedacht over ADHD als handicap en als ik er zo over nadenk ken ik toch iemand die een handicap heeft. Het is een goede vriend van me die ik al sinds ik vier jaar oud ben ken. ”

Senna

terug-schrijver “ Wat grappig dat je dus toch iemand kent die een handicap heeft. Al die namen voor ziektes en handicaps en aandoeningen zijn maar etiketjes die we op mensen plakken. En dat we iets überhaupt een handicap noemen is natuurlijk ook een etiketje. Soms is het echt wel erg wat iemand heeft en heeft iemand er ook veel last van, maar net zo vaak heeft iemand er weinig last van of ziet iemand er juist de voordelen van. Zoals ik het prettig vind dat ik mijn gehoorapparaten uit kan zetten en dan geen last meer heb van irritante geluiden. ”

Maria

Contact

terug-schrijver “ Ik kom uit een ander land met een andere cultuur. Ik ervaar het meer als een verrijking dan als negatief als ik iemand met een andere cultuur tegenkom. Ik ben zelf vrij communicatief. Dat maakt het makkelijker om met iemand anders in contact te komen. Daarom is praten met elkaar zo belangrijk. Mensen zijn heel bang voor alles wat anders is. Maar mijn mening is dat de angst weggaat door met elkaar te praten. Ik wens je heel veel communicatie op je verdere weg. ”

Marzoug

leerling “ Ik wil je ten eerst hartelijk bedanken voor je antwoord op mijn brief, ik ben erg tevreden met de excellente brief die je aan me geschreven hebt. Ik ben zelf erg veel gepest op school en ik heb daarom zelf moeten leren met mensen omgaan, ik werd gediscrimineerd door mijn gebrek aan kennis en mijn gedrag. Ik ben ook erg benieuwd naar waar je vandaan komt, ik kom uit Frankrijk en ik word soms ook gediscrimineerd, maar ik vind het niet erg. ”

Clement

De schoonmaker

terug-schrijver “ Toen ik nog geen hoofddoek droeg, werd ik minder gediscrimineerd en bovendien had ik licht haar van mezelf. Mensen hadden geen idee dat ik Marokkaans was. Maar toen ik een hoofddoek ging dragen, werd het anders, ik kreeg vaak te horen dat ik hier niet hoor. Op mijn werk denken collega's die mij niet kennen dat ik de schoonmaker ben. Als ik zeg dat ik een dossier kom inzien, kijken ze verbaasd. ”

Massira

leerling “ Bedankt voor uw email! Ik ben erg verbaasd over wat u heeft doorstaan, wat voor vooroordelen mensen over u hebben en dat dat soort dingen gebeuren nog wel in Nederland ook. ”

Nelson

Term 'gehandicapt'

leerling “ Wij hebben laatst vakkenpakketen gekozen en mijn keuze was Natuur & Gezondheid. Mijn moeder werkt in de zorg dus die interesse heb ik over genomen van haar. Zij werkt met verstandelijk gehandicapte mensen. Als ik mag vragen: Wat voor handicap heeft u? Zelf vind ik de term gehandicapt erg breed. Ik hoop dat ik niet uw grens overschreden heb door deze vraag te stellen. Ik hoop gauw van u te mogen horen! ”

Jiska

terug-schrijver “ Ik zie mijzelf niet als gehandicapt, ik vind de term 'gehandicapt' ook erg breed. Ik heb verschillende lichamelijke aandoeningen. Ik ben geboren met het MRKH syndroom, daardoor ben ik geboren zonder baarmoeder, eileiders en maar 1 nier. Ik heb een nier- en huidziekte. En 2 jaar geleden is er bloed/beenmergkanker (leukemie) ontdekt. Ik heb door al deze dingen veel met vooroordelen te maken. Eigenlijk altijd al, want mijn gezondheidsproblemen begonnen al toen ik 10 jaar was. ”

Melissa

Stiekem

terug-schrijver “ Mijn ouders komen beide uit Suriname. Ik ben opgegroeid in de Bijlmer. Aangezien het overgrote deel van mijn school bestond uit allochtone kinderen, merkte ik niets van racisme. Vroeger in mijn pubertijd en de jaren erna, heb ik helaas meer dan ik zou willen met racisme te maken gehad. Dat varieerde van vrouwen die hun tasjes tegen zich aandrukten bij het zien van mij (met of zonder vrienden), in dorpjes waar er werd gefluisterd achter mijn rug of dat ik gewoon compleet werd genegeerd als mens. Dit zijn een paar voorbeelden om je een beeld te geven, maar er zijn nog veel meer dingen gebeurd.”

Michael

leerling “ Ik had eigenlijk wel een beeld voor me hoe het zou zijn om een andere huidskleur te hebben. Na deze brief is het me wel duidelijk geworden dat dat beeld inderdaad klopt. Mensen proberen het niet duidelijk te laten zien, maar het is soms nog erger als je merkt dat het stiekem gebeurd. Het leek mij eigenlijk wel logisch dat als je op een basisschool zat met grotendeels allochtonen dat je dat het racisme niet echt merkt. Iedereen vindt het daar dan denk ik wel normaal om een andere huidskleur te hebben. Zelf zat ik op de basisschool in een klas met 2 allochtonen. Daar merkte je wel meer van. ”

Dana

Rolstoelsport

leerling “ Ik vind het erg dat je vanaf je 12de niet meer kan sporten. Ik kan me niet voorstellen dat ik niet meer zou kunnen sporten. Doe je wel nog een rolstoelsport of kan je dat ook niet doen door je spieruitval? ”

Bram

terug-schrijver “ Om meteen op je eerste vraag terug te komen: ik heb een elektrische rolstoel waarmee ik 1x in de 4 weken mee doe aan formatie dansen. Dit is super leuk en gezellig om te doen. Boodschappen doen is voor mij een uitdaging. Kleding kopen kost mij heel erg veel energie. Gelukkig zijn er ook winkeliers die zeggen pas maar op je gemak thuis. Wat ik ook regelmatig tegen kom is dat men tegen de lopende persoon gaan praten in plaats van tegen mij. ”

Mignon

Vieze zwarte

terug-schrijver “ Mijn adoptieouders zijn in maart 1977 naar Libanon gevlogen om mij op te halen.

Ik ben opgegroeid in Bedum, dat is een klein plaatsje in de provincie Groningen.

Ik was samen met mijn broertje, die twee jaar later is geadopteerd, één van de eerste kinderen die uit een ander land kwamen.

Omdat dat voor die tijd best ongebruikelijk was, voelde ik mij als kind anders dan andere kinderen. Sommige kinderen uit de klas, of op straat scholden mij wel eens uit voor vieze zwarte, jij hoort hier niet of ga terug naar je eigen land. Deze opmerkingen hebben mij erg veel pijn gedaan, het maakte me erg onzeker. ”

Miriam

leerling “ Ik heb eigenlijk niet zo veel ervaring met discriminatie en ik zie het eigenlijk ook niet meer op straat en op school. Met dit inzicht en met jou verhalen zou het dan kunnen dat er nu niet veel meer gediscrimineerd wordt? En ik denk dat mensen tegenwoordig niet zo veel meer raar vinden en dat iemand als jou bijvoorbeeld heel normaal vindt. ”

Jop

De grote reis

leerling “ Ik zit op Hockey maar heb nog geen baantje. Voor welke voetbalclub ben je?
Ik ben voor Ajax.

Woont je familie nog in Syrië of is iedereen meegegaan naar Nederland?

Mis je Syrië of vind je het hier leuker? Mijn hele familie woont in Nederland.”

Daan

**terug-
schrijver** “ Mijn eerste reis was naar Homs. Een bekende stad want daar is net als in Aleppo heel
veel gevochten. Ik reisde dan naar het land Libanon. Meestal met de bus of met de auto.
Van Libanon naar Libië en wel de havenstad Tripoli. Van daar met de boot naar Mersin in
Turkije. Ik had mijn paspoort bij mij en lette goed op dat ik dat niet kwijtraakte. Met een
paspoort kun je tenminste bewijzen wie je was en welke nationaliteit ik heb.

Van Turkije wilde ik naar Griekenland in een klein bootje. De boot werd steeds weer
teruggestuurd door de Turkse politie. Toen werd ik op een grote boot gezet en ging ik
naar Athene. Daar kreeg ik een document waarin stond dat ik vluchteling was.

Toen begon de grote reis. Lopend ging ik van Athene naar Macedonië. Dat was erg
zwaar. Voor iedereen in de groep. Ik vond het heel erg voor de kleine kinderen. Ze huilden
vaak. Hierna met de trein naar Servië, ik had nog wat geld. Van Servië naar Hongarije.

Dat was heel erg zwaar. Alleen maar lopen, lopen.

Ik koos voor Nederland. Waarom? Ik vind voetbal kijken en spelen heel erg leuk.

In Syrië keek ik vaak naar wedstrijden van Nederland internationaal. Hoe noemen jullie
dat? Ja, Oranje. ”

Nizar

Ordinaire meiden

leerling “ Uw verhaal komt voor mij heel heftig binnen. Ik had dit ook nooit zo verwacht van
prostitutie. Als ik denk aan prostitutie, denk ik aan de Red Light's. Ik ben volgens mij wel
eens langs de Red Light's gelopen, maar dan onbewust.
Veel vooroordelen die ik heb gehoord zijn vooral, mensen die niks te doen hebben met
hun leven. Seks met oude mannen. Domme mensen. Ordinaire meiden. ”

Selena

**terug-
schrijver** “ Zoals met de meeste vooroordelen zijn ook die over ons vak niet geheel of helemaal niet
waar. Ik vind mijzelf niet ordinair. Als je mij in mijn dagelijks leven, buiten mijn werk dus,
tegenkomt herken je mij niet als sekswerker. Dat moet ook niet. Dat kan bij andere
beroepen toch ook niet?

Inderdaad doe je ons werk niet omdat je het zo leuk vindt. Het is een manier om geld te
verdienen. Mijn moeder is arm en moet van heel weinig rondkomen. Daarom stuur ik
regelmatig wat geld naar Roemenië. ”

Patricia

Niets meer kan

terug-schrijver “ Ik had inderdaad vroeger al te maken met vooroordelen. Slechthorend is vaag voor mensen dus was ik voor hen doof. Terwijl er nogal een verschil bestaat tussen slechthorenden en doven.
Mijn slechtziendheid is pas later gekomen en dat geeft ook meewarige blikken. Mensen vinden mij zielig. Dat heeft als klein voordeel dat mensen wel vaak bereid zijn om te helpen ergens mee.
Ik heb ook gemerkt dat veel mensen denken dat ik niets meer kan, terwijl ik nog gewoon werk, vader ben, hardloop, toneelspeel en ook gewoon lekker naar een kroeg ga met vrienden. Ik trek me samengevat niet zoveel aan van wat mensen denken (en meestal zie ik het ook niet). ”

Peter

leerling “ Ik heb de impressie gezien van wat u nog kan zien, wat naar zeg!
Ik hoop dat u niet volledig blind zal worden, want wat u nu ongeveer heeft lijkt mij al heel erg. Maar misschien dat u er al veel beter mee om kunt gaan, wat mij aan de ene kant wel logisch lijkt, maar toch blijf ik het erg vinden voor u.
Hoe kunt u typen als u zo slecht ziet? Ziet u ook wazig? ”

Marith

Prettig gestoord

terug-schrijver “ Als ik contact maak met mensen die ik niet ken, geef ik altijd aan dat ik doof ben en dat ik moet liplezen. Er zijn mensen die dan zomaar weglopen en mij niet willen helpen in een winkel of zo. Dat heb ik wel eens meegemaakt.
Ik heb door mijn doofheid andere intonatie dan mensen die niet doof zijn. Ik ervaar dat veel mensen mij vergelijken met iemand met een verstandelijke beperking. Dat is omdat mensen met een verstandelijke beperking ook anders spreken. Dat is bij doven ook zo. Maar er moet wel bij gezegd worden, dat er niets mis is met hun verstand. Maar ik ben wel af en toe prettig gestoord.”

Rob

leerling “ U zei dat mensen weglopen en u niet willen helpen. Ik vind dat ontzettend asociaal!
Ik zou u natuurlijk gewoon helpen. Ik ben opgegroeid met het christendom, daarmee heb ik geleerd anderen te helpen.
Voor de rest wil ik zeggen dat ik heel veel respect voor u hebt en dat u ‘prettig gestoord’ bent helemaal niet uitmaakt want dat ben ik ook! ”

Janieke

Heb je een vriendin

terug-schrijver “ Gelukkig ervaar ik geen vooroordelen waar ik echt last van heb. Op mijn werk (ik werk als arts in een ziekenhuis) is het in het algemeen geen probleem. Collega’s die uit interesse vragen of een vriendin of vrouw heb zal ik beleefd vertellen dat ik vriend heb en die openheid wordt over het algemeen wel gewaardeerd.
Hoe is het bij jullie op school? Zijn er jongens of meisjes die verteld hebben homo te zijn? Zo nee, hoe zou je dit vinden als een van je klasgenoten dit wel zou vertellen? ”
Roger

leerling “ Ik vond het leuk om meer over u te lezen. Op school zijn er geen jongens of meisjes waarvan ik zelf weet dat ze homo zijn. Als een klasgenoot het zou vertellen dat hij homo is dan zou het mij niets uitmaken.
Ik ken zelf wel iemand in mijn familie die homo is en daar heb ik geen probleem mee. ”
Gianni

Burgeroorlog

leerling “ Heel erg bedankt voor de brief, het moet vast heel heftig voor u zijn geweest om weg te gaan uit uw land en ergens anders een nieuw leven proberen te starten, ik kan me bijna niet voorstellen hoe dat geweest moest zijn.
Mist u Somalië soms, en bent u toen helemaal alleen naar Nederland gevlucht of samen met uw familie? Bent u blij dat u destijds bent weggegaan?
Wou u altijd al informatica studeren of wilde u eigenlijk iets heel anders doen? ”
Debby

terug-schrijver “ Vijftien jaar geleden ben ik uit Somalië vertrokken. Weggaan van je veilige en vertrouwde omgeving is niet makkelijk. Soms ben je gedwongen om het toch te doen. Begin periode had ik last van heimwee, maar nu wat minder.
Zoals je wellicht weet woedde toen en nu nog steeds in Somalië een burgeroorlog. Ik was toen een jonge man en ik had twee keuzes. Gedwongen mee toe doen met de vuile burgeroorlog of wegvluchten van al die ellende. Ik heb voor de laatste gekozen en achteraf gezien ben ik heel erg blij.
Ik was altijd goed in wiskunde. Ik heb Taal schakel cursus gedaan. Na 1 jaar heb ik een diploma gekregen waarna ik toegelaten werd tot hogere onderwijs, zodoende ben ik Informatica gaan studeren aan de Hogeschool van Amsterdam. ”
Abdikarim

Voorstelrondje

leerling “ U bent lesbisch en daar heb ik persoonlijk helemaal geen problemen mee. Dus vind ik het raar dat lesbische mensen worden gediscrimineerd of als anders gezien worden. Daarom zou ik graag willen weten of u daar een antwoord op heeft.

Hoe bent u er achter gekomen dat u lesbisch bent? Kunt u voorbeelden noemen van lastige situaties waar u in bent gekomen doordat u lesbisch bent? ”

Wiene

terug-schrijver “ Ik werk momenteel bij een groot advocatenkantoor. En ik merk dat binnen de organisatie heteroseksualiteit de norm is. Dat betekent dat ik op mijn werk toch weinig vertel over mijn privé situatie; dat ik samenleef met een vrouw. Er worden best vaak opmerkingen gemaakt over homoseksualiteit die niet positief zijn. Ik word dan heel stil.

Bij voorstelrondjes tijdens vergaderingen stellen collega's zich vaak voor als getrouwd en twee kinderen. Ik blijf dat altijd heel moeilijk vinden om mijzelf te presenteren. Ik durf dan niet te zeggen dat ik met een vrouw leef.

Stom he?! Ben ik zo oud en nog durf ik het niet volmondig te zeggen. ”

Annelies

Pure tijdverlies

leerling “ Toen ik bezig was met lezen kwam ik erachter dat u erger beoordeeld werd dan ik had verwacht. Dat ze u niet laten werken met jongeren terwijl je de opleiding hebt afgemaakt en zoveel goede dingen heeft gedaan. Ik ben wel blij voor u dat u uw leven weer op de rit hebt gekregen.

Ik ben nog nooit in aanraking gekomen met de politie (behalve een paar keer met handhaving). In mijn vriendengroep en familie heeft ook niemand er te maken mee gehad dus ik ben geïnteresseerd over hoe dat allemaal in ze werking gaat. ”

Tom

terug-schrijver “ Over het hele gebeuren met de PoPo (politie), het is een hele nare ervaring en ik hoop dat je het nooit hoeft mee te maken. Je voelt je als een koe in een kudde. Zo word je behandeld als een onderdeel van een kudde, echt net een koe met een brandnummer. Het is totaal niet tof, geweldig of stoer en het is pure tijdverlies, tijdverspilling en verloren tijd dat je nooit meer terug krijgt. Wees blij dat je niemand kent en dat je omgeving er ook geen ervaring mee heeft.

Tom mijn advies naar jou is dat je werk en school altijd serieus moet nemen. Omring jezelf met mensen die meer weten dan jou en laat jezelf positief bekrachtigen door derden. Het gaat je goed Tom, Godspeed. ”

Cliff

Rustig blijven

terug-schrijver “ Mensen over één kam scheren is erg makkelijk. Een persoon echt leren kennen is een stuk moeilijker. Ik probeer daarom rustig te blijven wanneer de situatie zich voordoet waarin ik gediscrimineerd word of ik mij gediscrimineerd voel. Van hieruit probeer ik het gesprek aan te gaan en probeer ik te begrijpen wat er in die persoon omgaat. Als ik merk dat die ruimte er niet is dan tel ik tot 10 en loop dan weg.

Ik begrijp dat jij net als ik er soms last van hebt en dat het je raakt als persoon. Ik ben er sterker door geworden. Gek genoeg wen je aan bepaalde mensen, opmerkingen, situaties. Je kan er maar beter om lachen dan om huilen zeg ik altijd...”

Edward

leerling “ Ik herken mezelf in wat u allemaal schreef in de brief. Mijn familie komt ook oorspronkelijk uit Hong Kong dat vind ik best wel toevallig dat uw ouders ook oorspronkelijk uit Hong Kong komen.

Mijn ervaring is dat ik me beter op me gemak voel als ik bijvoorbeeld met Chinezen om ga dan met andere mensen. Want dan voel ik beter op gemak omdat we dan allemaal gelijk met elkaar omgaan en niet dat ik anders ben dan de rest. Hoe ervaart u dat? Spreekt u met uw familie nog Kantonees? Heeft u nog Chinezen gewoontes? “

Julian

Fysieke of psychische ziekte

terug-schrijver “ Ik ben 38 jaar en ik heb bijna 20 jaar de ziekte MS.

Goede vraag of het een psychische ziekte is of een fysieke! Het is een ziekte waardoor mijn zenuwen worden aangetast waardoor ze geen, of minder impulsen aan mijn spieren doorgeven. Ik kan binnenshuis redelijk lopen maar voor buiten gebruik ik mijn rolstoel die elektrisch aangedreven is.

Ik had nog een vraag voor je. Zou jij liever fysiek of psychisch ziek zijn? Hahaha ! Lekker keuze dan..;-) ”

Francis

leerling “ Of ik liever een fysieke of een psychische ziekte heb? Ik denk fysiek, ook al hou ik van sporten. Maar contact met anderen enzovoort, vind ik gewoon chill.

Mijn moeder heeft ook MS. Zij is ook 38 volgens mij maar heeft het nog niet zo lang. Het uit zich af en toe fysiek. Drie jaar geleden gingen we op wintersport maar toen kon zij niet skiën door een half verlamde arm. En zo zijn er nog wat voorvallen geweest. Ze moet iedere dag medicijnen innemen, anders moet zij ook in een rolstoel. ”

Timo

Uitkering

terug-schrijver “ Als ik jou vraag beantwoord zitten de meeste vooroordelen denk ik dat mensen als ze mij zien denken: hij zou niet werken, die man krijgt uitkering enzovoort.

Ik weet dat mensen die vooroordelen niet met opzet hebben, dus ik leg mensen uit dat meestal hun vooroordelen niet kloppen. Ik vertel dat ik werk en een eigen zaak heb.

Ik verberg nooit mijn achtergrond en ben ik trots op waar ik vandaan kom. ”

Hussein

leerling “ Ik ben blij om te horen dat u werk heeft, een eigen bedrijf en dat u mensen vertelt dat vooroordelen niet kloppen. Zelf weet ik niet of mensen vooroordelen hebben over mij, omdat je niet echt aan mij kan zien dat ik Deens ben en al mijn hele leven in Nederland woon.

Zelf weet ik weinig over Somalië. Dit soort dingen weet ik eigenlijk bijvoorbeeld niet.

Wat voor cultuur er is, waar het ligt, of ze iets anders eten dan wat wij eigenlijk eten. ”

Andreas

In hun taal

leerling “ Het lijkt mij heel moeilijk om een leuk leven op te bouwen in een nieuwe samenleving met mensen die ik helemaal niet ken en de taal lastig vind om te verstaan, laat staan spreken. Het zal zeker ook wel lastig zijn om uw familie zo ver van u vandaan te hebben leven.

In mijn leven zijn er personen met een Nederlands-Marokkaanse nationaliteit. Ik vind het lastig om daar mee om te gaan, omdat ze dan wel eens in hun eigen taal aan het praten zijn en ik dus niet weet wat ze zeggen. Ik wordt zelf soms gediscrimineerd, omdat ik een vorm van ADHD heb, maar verder heb ik er niet echt last van. ”

Darian

terug-schrijver “ Het is inderdaad niet makkelijk om in vreemde land te gaan wonen. Je kent de mensen en hun gewoontes niet, de taal moet je nog leren en je mist de warmte van je familie. Het is wel een keuze die ik heb zelf gemaakt om mijn zelf verder te ontwikkelen en mijn grenzen te verleggen.

Ik begrijp dat het vervelend is als andere mensen in een vreemde taal wat je niet verstaat spreken, je begrijpt dan niet wat zij zeggen. Ik ben zelf geen voorstander van het gebruiken van een taal waar er mensen bij zijn die het niet begrijpen. ”

Imad

Twee moeders

leerling “ Ik ben aan u gekoppeld met dit brieven project. Ik heb begrepen dat u twee moeders heeft. Vind je het vervelend dat je geen vader hebt of maakt dat je niet uit? Als je nog vragen aan mij wilt stellen, lijkt me dat erg leuk.”

Tobias

terug-schrijver “ Ik ben Izzy ik heb twee moeders, ben zelf elf jaar (dus dat geachte en u kun je de volgende keer wel weg laten). Ik heb er meestal niet echt moeite mee. Meestal, ik zat bijv. laatst op insta en dan was er een filmpje over en hele gave vader. En dan stond er in de comments: “Kan jouw vader dit ook???” En dan heb ik iets raars, het is heel moeilijk uitleggen maar het komt er op neer dat ik er niet veel moeite mee heb.

En ja, mijn vraag voor jou: hoe is het om een vader te hebben? Doe je dan dingen die je moeder niet met je zou doen of mag je iets wel van je vader en niet van je moeder? ”

Izzy

Geloof

terug-schrijver “ Discriminatie maken wij allemaal mee. Ik liep een keer met mijn nicht die een hoofddoek draagt. Er liep iemand naar ons toe met een vraag. Hij keek mij aan en stelde mij de vraag. Ik verstond geen bal van want ik was pas een week in Nederland. Mijn nicht was hier geboren en studeerde aan de Vrije Universiteit. Dat is niet een voorbeeld van discriminatie maar van vooroordelen en daar begint het mee.

Uithuwelijken is denk ik een fenomeen dat aan het uitsterven is. Ik hoop het tenminste. Ik ben uit liefde getrouwd en kende mijn man en gingen wij uit enzo. Ik ben wel gelovig maar bidden en naar de moskee gaan doe ik niet. Ik geloof in een band tussen mens en God. Wat voor naam het heeft en wat voor religie is niet zozeer van belang.

Ik wil ook het ene en nadere van jou weten. Ben jij met geloof opgevoed? Ga jij bijvoorbeeld naar de kerk? ”

Jamila

leerling “ De twee verhaaltjes die u vertelden, over uw nichtje en vriendin, vond ik erg heftig. En ik zou ze zeker als voorbeeld nemen in mijn leven.

Ja, ik ben met een geloof opgevoed, ook ben ik gedoopt toen ik een paar maanden was. Vroeger ging ik ook altijd naar de kerk nu al niet meer. Wij gingen dan naar de Marktplein kerk, dat is een kerk bij ons in het dorp. Mijn vader en moeder gaan nu nog af en toe. We bidden wel voor het eten. ”

Liset

Volwaardig persoon

terug-schrijver “Veel mensen denken dat ik ook geestelijk gehandicapt ben, dat is echter niet zo want ik heb een IQ van 126. Dat is wel in mijn leven iets waar ik last van heb gehad omdat mensen dan aan een ander vragen wat ik wil hebben of eten of drinken wil. Ook ervaar ik t als discriminerend als mensen ondanks dat ik 58 jaar ben mij nog steeds als een kind behandelen.

Veel mensen zien mij niet als een volwaardig persoon omdat ik rare bewegingen maak en niet goed kan praten. Ook vond en vind ik t heel moeilijk dat ik geen relatie heb, dit komt ook doordat ik spastisch ben. Toen ik jonger was waren t vaak de familieleden van een meisje die een relatie met mij tegenhielden wat voor mij heel pijnlijk was.

Met veel van deze vooroordelen heb ik leren omgaan. Dit wil zeggen dat ik het accepteer dat t zo is. Als ik dat niet had gedaan dan was ik een zeer ongelukkig mens geworden.

Jan Willem

leerling “Ik vind het heel bijzonder hoe mensen reageren op u. Dat u vroeger door de familieleden van meisjes geen relatie kon hebben. Ik zou me dit niet kunnen voorstellen. Het lijkt mij ook vervelend als mensen aan een ander vragen wat u wilt drinken.

Wat leuk dat u positief in het leven staat. Dit verbaast me. En het is ook zeker fijn voor u dat u kunt omgaan met de vooroordelen. Dit zal vast moeilijk zijn geweest in het begin.

Ik had niet verwacht dat u zelfstandig zou wonen, maar het verbaast mij niet.”

Lesley

Verkeerde rol

terug-schrijver “Jij doet aan freerunnen en -zeg je- “dat is het wel zo’n beetje”. Nou, ik vind dat freerunnen heel spannend om te zien. Het doen zou ik helemaal niet kunnen. Ik heb mijn hele leven een hekel aan gymnastiek/sport gehad (typisch meidengedrag?). Nee, zo stoer ben ik niet. Bijna elf jaar geleden heb ik mijn GAB (geslachtsaanpassende behandeling) gehad. Ik ben nu 78. Je begrijpt dat ik dus bijna mijn hele leven een rol heb gespeeld. Een rol die mij niet paste. Het transgender-zijn heeft mijn hele leven op een negatieve manier beïnvloed. Heb enkele depressies moeten wegwerken, mijn huwelijk is gestrand, ik zie mijn (klein-) kinderen niet. Kortom, transgender-zijn heeft voor mij niet zoveel meerwaarde aan het leven gegeven. Ik was liever als meisje geboren.”

Joan

leerling “Ik had eerlijk gezegd niet verwacht dat u 78 zou zijn, vooral omdat meeste mensen die open transgender zijn, jong zijn. En het moet wel heel lastig zijn geweest om zo lang de verkeerde rol in de samenleving te leven. Ik ben 15, en heb er nu al 1 of 2 dagen moeite mee, laat staan een jaar of 60. Het is wel best dapper en ook wel gaaf dat u voorlichting over transgender geeft, het is goed voor mensen en vooral jongeren/kinderen om te weten wat het echt is.

Ik had vroeger veel meer interesse in typische jongens dingen, en kreeg ‘woede aanvallen’, omdat ik later borsten zou krijgen. (Ik had dit al toen ik 5 was) Mijn klas weet het, mijn familie, en mijn collega’s, en ze accepteren me allemaal. Behalve mijn vader, hij zegt dat er vrouw in mijn paspoort staat, dus ik ben een vrouw. En als ik 18 ben, mag ik zelf ‘ beslissen’ wie ik ‘wil’ zijn.”

Leihko

Het gehandicapte meisje

terug-schrijver “ Ik heb niet echt een handicap, maar ben wel vaak gehandicapte genoemd. Ik loop een beetje mank en heb wat meer moeite om dingen te doen. De vooroordelen begonnen eigenlijk al op de basisschool. Ik vond het heel leuk om te turnen, maar had banden om mijn polsen nodig omdat ik anders door mijn polsen zou gaan tijdens de handstand. Ik ben hier toen heel erg mee gepest omdat ik niet net als de rest gewoon mee kon doen. Ook op de middelbare school werd ik met mijn ziektes gepest, al ging het toen wat stiekemer. Ik had via via gehoord dat ik achter mijn rug steeds ‘het gehandicapte meisje’ werd genoemd. Ik vond dat enorm pijnlijk, omdat ik toen zelf nog helemaal niet wist dat ik ziek was. ”

Kelly

leerling “ Bedankt voor de uitgebreide antwoorden op mijn vragen. Ik vind het interessant om te horen over de problemen die u vroeger heeft gehad. Zelf vind ik het moeilijk om dit voor te stellen maar ik begrijp u wel. Het lijkt mij heel erg om niet te kunnen sporten. Gelukkig kunt u wel fotografie doen en uw andere hobby's. Waarvan maakt u eigenlijk graag foto's en waar schrijft u graag over voor uw werk? ”

Kevin

Wennen

leerling “ Mijn vraag aan u is hoe vinden uw kinderen dat u lesbisch bent? Ik vind het ook naar om te lezen dat u bekogeld werd in de bus, door wat bent u bekogeld en hebt u enig idee waarom?
U vroeg hoe ik het zou vinden al bijvoorbeeld mij zus op meisjes viel. Ik zou het niet gek vinden omdat veel meisjes hetzelfde hebben, ik zou het ook erg knap vinden als ze er zelf over durft te praten. ”

Floris

terug-schrijver “ Mijn kinderen hebben heel erg aan mijn lesbisch zijn moeten wennen. Zeker ook omdat het betekende dat hun vader en ik daardoor uit elkaar gingen. Dat vinden kinderen niet leuk. Maar nu zijn ze er helemaal aan gewend en we doen soms ook dingen weer met elkaar. En het heeft ook voordelen; als je nu jarig bent krijg je van beide ouders een cadeau :)

Liesbeth

Stuk leuker

terug-schrijver “ Toen ik een jaar of 14 was, had ik wel door dat ik op jongens val en niet op meisjes. Op mijn 16e heb ik het aan wat klasgenoten verteld. Die vonden dat wel prima en eigenlijk werd mijn middelbare schooltijd daarna een stuk leuker.

Soms maken mensen er wel grapjes over. Meestal is dat wel prima. Soms zeg ik tegen mensen dat ik iets een rare opmerking vind, maar meestal laat ik het maar.

Een tijdje geleden liepen mijn vriend en ik over straat en riepen een paar kinderen van ongeveer 10 jaar heel hard ‘homo!’ Ik wist niet eens zeker of ze het tegen ons hadden en vond het ook niet zo heel erg, maar mijn vriend vond het heel onprettig, ook omdat het in onze eigen straat gebeurde. ”

Louis

leerling “ Het valt mij op dat u er wel wat over durft te zeggen als er grappen over u gemaakt worden en u dat niet leuk vindt. Respect!

Ik vind het ook erg fijn dat u een leuke middelbare schooltijd heeft gehad nadat u het aan uw klas had verteld. Ik ken niet perse iemand die homo is maar ik heb wel iemand in de klas die een transgender is en deze persoon wordt zelf niet gepest door ons.

Ik denk dat als iemand uit de kast zou komen hij zich wel veilig zou kunnen voelen. ”

Gino

‘Echte’ vrouw

leerling “ Wat een heftig verhaal. Ik kan mij niet voorstellen hoe vervelend het is om alsmaar naar het ziekenhuis te gaan voor chemokuren. Ik had een vraag want wat houdt leukemie precies in?

Ik vind dat er geen vooroordelen gemaakt mogen worden over het feit dat u geboren bent zonder baarmoeder of eileider. Heeft u er veel last van dat u dat niet hebt? ”

Nikita

terug-schrijver “ Ja, ik heb ontzettend veel last van het feit dat ik geen baarmoeder etc heb. Hier zijn ook ontzettend veel vooroordelen over, zoals ‘je bent geen echte vrouw’ of ‘ja ze zal wel transgender zijn. Zulke gemene dingen.

Het betekent dat ik nooit zelf kinderen kan krijgen, en dat breekt mn hart. Want dat was een enorme droom van mij. ”

Melissa

Ohww ja? prima toch

terug-schrijver “ Op de HTS in Amsterdam, zo rond mijn 18de, begon het me steeds meer op te vallen dat meisjes me niet echt interesseerden. Als ik uitging, of gewoon in de klas (veel stoere jongens op een technische school) of zomaar op straat merkte ik dat leuke/mooie jongens mijn aandacht trokken. Dat gevoel was heerlijk en tegelijkertijd ook erg verwarrend. Je hoort toch naar vrouwen te kijken, dacht ik.

Ik kan inmiddels wel zeggen dat het in de loop van de jaren een steeds groter probleem werd tussen MIJN oren. Uiteindelijk heb ik me jaren druk gemaakt over wat mensen allemaal wel niet zouden zeggen doen, vrienden weg zouden lopen en dat soort dingen, en in het begin heb ik ook echt getwijfeld of ik nou wel of geen homo was...

Toen ik uit de kast kwam en allemaal ellende verwachtte gebeurde er eigenlijk niets negatiefs. Mensen zeiden dingen als ohww ja? prima toch, leuk. Vrijwel alleen positieve reacties. ”

Michiel

leerling “ Ik vind het interessant wat je allemaal gedaan hebt aan opleidingen en werk. Zelf ben ik opzoek naar welke richting ik op wil. In uw brief bent u heel erg open in hoe u bent, dit heb ik met veel belangstelling gelezen.

Binnen mijn familie zijn er mensen die in dezelfde situatie zitten en ik zie dat zij tegen dezelfde problemen aanlopen. Voor mij is het niet belangrijk wat de geaardheid van mensen is, en ik vind dat iedereen deze keuze moet respecteren. ”

Lauret

Ook meegemaakt

leerling “ Ik heb begrepen dat u net als ik een allochtoon bent, mijn ouders zijn in het buitenland geboren maar ik ben hier in Nederland geboren en net als u heb ik soms te maken met vooroordelen.
Bijvoorbeeld dat mensen in winkels niks aan je willen vragen en dat de mensen je snel van dingen verdenken. Bijvoorbeeld toen ik vroeger iets aan mijn ouders wou laten zien in een andere afdeling en ik uit de winkel werd gestuurd omdat ze dachten dat ik het wou stelen. Het zou me niets verbazen als u ook wel eens een vooroordeel als dit heeft meegemaakt. ”

Sador

terug-schrijver “ Hoe andere mensen over mij denken, vind ik niet zo interessant. Ik ben een heer van mij zelf, en dat maakt mij vrij van negatieve energie. Soms doe ik mijn ogen zachtjes dicht en probeer in het donker het licht te zien, probeer alles los te laten en te geven, wat je geeft is namelijk van jou.

Vroeger, werd ik wel emotioneel als ik te maken kreeg met discriminatie en ongelijke behandeling, nu niet meer. Ik probeer het goede voorbeeld te geven, meer niet. ”

Mustafa

Goed Nederlands

terug-schrijver “ Ik ben Nathalie, een Nederlandse meid van 29 jaar en nu inmiddels alweer ruim 16 jaar moslim. Ik heb me bekeerd naar de Islam toen ik nog maar 13 jaar oud was. Inmiddels ben ik 9 jaar getrouwd met Pascal en hebben wij 2 dochtertjes.
Ik heb vaak last gehad van vooroordelen. Vandaag de dag kan ik dat wat makkelijker naast me neerleggen en kan ik er eigenlijk alleen maar om lachen. Zo werd er een keer naar me geroepen dat ik terug moest gaan naar mijn eigen land (uhm welk land... Daar ben ik al en kom hier vandaan). Of dat ik zo goed Nederlands praat (Yes en accentloos, hoe zou dat toch komen?).
Ik heb net 2 momenten opgeschreven waar ik eigenlijk wel om kon lachen. Maar er zijn ook veel situaties geweest waar ik echt emotioneel van werd en die echt pijnlijk waren. ”
Nathalie

leerling “ Heel erg bedankt voor uw brief, ik vond hem erg leuk om te lezen. U heeft volgen mij een heel leuk leven met uw twee kinderen en man.
Ik heb een goed vriend die moslims is in mijn omgeving, maar ik heb er wel een beetje moeite mee dat hij halal eet. Ik ben namelijk vegetariër en ik vind het lastig te horen dat hij geen varken eet omdat hij het “vieze” dieren vind. En de manier hoe het vlees geslacht word doet me ook een beetje zeer.
Ik ben namelijk vegetariër omdat ik vind dat mens en dier gelijk zijn, u zal het daar waarschijnlijk niet mee eens zijn. Ik eet geen vlees natuurlijk, maar ook geen vis en gelatine. ”
Milou

Gevlucht

leerling “ Ik heb begrepen dat U gevlucht bent uit uw geboorteland. Waarom bent U gevlucht uit uw geboorteland en welk land was dat? Hoe bent u in Nederland terecht gekomen? Wat vind u van Nederland? Verblijft u nu in een AZC? ”
Finn

terug-schrijver “ Mijn naam is Nizar. Ik ben 20 jaar. Ik kom uit Syrië naar Nederland want een oorlog begon in mijn land vier jaar geleden en ik wil hier mijn studie doorgaan. Ik kwam naar Nederland via Europa meestal lopen en soms met de bus. Ik vind Nederland Heel mooi land en ik blijf noch in de AZC en hij heet Boerhaave in Haarlem. ”
Nizar

Loverboy

leerling “ U zei dat u gelokt was uit een ander land. Wat was dan het land waar u vandaan kwam?
Toen u van de loverboy af was, waarom bent u dan iets anders gaan doen?
En hoe heet u kat en wat voor soort heeft u? ”

Coen

**terug-
schrijver** “ Eerst maar iets over leuke dingen: katten. Mijn kat heet Kiki, een gewone Europese
korthaar. Vanmorgen heb ik haar voor het eerst opgetild zonder dat zij begon te blazen.
Leuk hè!

Ik kom uit Roemenië. Daar leerde ik een jongen kennen die heel leuk was. Hij kocht wel eens een klein cadeautje voor me. Hij deed heel aardig. Op een dag vroeg hij of ik met hem mee ging naar Frankrijk. Toen is de ellende, die meer dan 8 jaar zou duren, begonnen.

Je vraagt waarom ik toen niet ben gestopt met werken. Na de middelbare school wilde ik doorleren. Daar is niets van gekomen, omdat ik met die man meeging. Ik heb dus geen vak kunnen leren. Bovendien, als ik er uit stap verdien ik veel minder en kan ik niets meer naar mijn familie sturen. Zij zijn arm en hebben mijn geld hard nodig. ”

Patricia

Gekke dingen

leerling “ Ik heb begrepen dat u een handicap heeft en dat er mensen een vooroordeel van u krijgen omdat u die handicap heeft. Ik heb een aantal vragen voor u die mij helpen met het begrijpen van wat voor handicap u heeft en hoe u daar mee leeft.
Wat voor handicap heeft u en heeft u daar moeite mee om mee te leven. Heeft u wel eens dat er iemand naar u toekomt en dat u zich beledigd voelt omdat diegene raar reageert. Wordt u geholpen met uw handicap of heeft u juist geen hulp nodig voor nodig om er mee te leven.
Ik zie ernaar uit om een reactie te krijgen en u terug te schrijven. ”

Pieter

**terug-
schrijver** “ Ja, ik maak gekke dingen mee. Omdat iemand in een rolstoel zit, denkt men dat er ook in mijn bovenkamer ook iets mis is en dat ik helemaal niet kan lopen. Dit levert soms hilarische momenten op.

Ook kunnen mensen heel kwaad worden omdat ik b.v. in de weg sta of bij de invalide parkeerplaatsen. Ik hoor weleens roepen: ‘die gehandicapten hebben het maar makkelijk, die kunnen altijd voor de deur parkeren.’

Ik lach er maar om en denk dan: “die heeft zijn dag niet vandaag”. Zonde van mijn beperkte energie om daar aandacht aan te geven. Mijn energie houd ik liever over voor leuke dingen. ”

Paulien

Hardlopende man

terug-schrijver “ Ik loop sinds 2001 met een stok (taststok) dus niet mijn hele leven. RP is een progressieve ziekte ik heb lang ‘normaal’ kunnen zien maar op een gegeven moment merk je dat je niet mee veilig kan fietsen/lopen.

Ik heb toen gelijk besloten om een stok te gebruiken. Dat is duidelijk voor een ieder en mensen gaan dan ook eerder opzij en dat moet ook want ik heb altijd haast.

Ik loop 1x in de week bij Running Blind Amsterdam met verschillende buddy's die me helpen. En 1x in de week met een vaste buddy in Bloemendaal. En soms nog met iemand anders in het weekend. Zeker als ik in de waterleidingduinen loop, zie ik nog veel hertjes, konijntjes e.d. ”

Peter

leerling “ Eerlijk gezegd had ik niet verwacht dat ik dit zo leuk zou gaan vinden. Ik zag het meer als iets wat we moesten doen. Maar het moment dat ik jouw brief las, vond ik het heel erg leuk om te lezen.

Je verteld in de brief dat je graag hardloopt in de natuur. Dit vind ik gaaf om te lezen.

Want als je aan een slechtziende man denkt, zie je niet meteen een hardlopende man voor je. Ik hou zelf ook erg van hardlopen. Nou doe ik dit niet bepaald in de natuur haha, (maar in de sportschool). ”

Iris

Als blank gezien

leerling “ Ik vond het heel schokkend om te lezen dat sommige van jouw vrienden in elkaar zijn geslagen. Ook vond ik het verhaal over jezelf (hoe je erachter kwam dat je op jongens viel) heel mooi. Je zei ook iets over dat mensen zeggen dat je minder zou zijn omdat je op jongens valt, of dat het een keuze is geweest, daarom wil ik even zeggen dat dit echt niet waar is en dat ik het er niet mee eens ben.

Ik zou het heel fijn vinden als je nog wat zou willen vertellen over dat je bevooroordeeld wordt op grond van je huidskleur, dat vind ik namelijk heel interessant om over te horen. En heb je wel eens het gevoel dat je dan eigenlijk dubbel gediscrimineerd wordt? ”

Sophie

terug-schrijver “ Brazilië, waar ik nu weer woon, is een heel racistisch land. Maar ik ben hier opgegroeid als blank en werd gezien als deel van de elite. In Brazilië zijn mensen in het algemeen donkerder dan in Nederland. Daarom word ik hier als blank gezien en daar niet. In Nederland was ik niet alleen buitenlander maar ook niet blank. Dat was heel leerzaam omdat ik veel beter kon begrijpen hoe mensen zich voelen die gediscrimineerd worden op grond van hun afkomst of huidskleur. Ik had altijd het gevoel dat ik me moest bewijzen, dat mensen verwachtten dat ik dom was omdat ik uit Brazilië kwam.

Ik voelde me in Amsterdam wel thuis. Ik stond niet vaak stil bij het feit dat ik buitenlander was, of homo, of niet blank. Ik had veel Nederlandse vrienden en voelde me niet echt anders dan hen. Maar toen dat gebeurde, deed het wel pijn en ik voelde me daarom een tijd heel slecht. Ik werd over alles onzeker. ”

Raimer

De enige

terug-schrijver “ Toen ik jouw leeftijd zag, moest ik meteen aan mijn eigen jeugd denken. Ik zat toen op de MAVO. Ik wist toen, dat ik jongens veel leuker en aantrekkelijker vond dan meisjes. Maar ik kon er niets mee en had wel af en toe verkering met een meisje. Ik dacht dat wel over zou gaan met die gevoelens voor jongens. Soms voelde ik me wel alleen. Ik dacht dat ik de enige was, maar dat is natuurlijk niet zo.
Op mijn 24e had ik mijn coming-out. Dat gebeurde eigenlijk toen ik op mezelf ging wonen. Al snel kreeg ik een vriendje, die ik ook aan mijn ouders voorstelde. Dat vond ik wel moeilijk om te doen. Gelukkig werd het goed ontvangen, al had mijn moeder er soms wel wat moeite mee. ”

Rene

leerling “ Ik heb je brief gelezen en wat fijn om te horen dat u gelukkig bent en al 25 jaar met iemand samen bent en dat jouw ouders het meteen accepteerde en er geen problemen mee hadden. Ook is het iets goeds dat u als vrijwilliger werkt bij het COC.
Ik zal ook nog iets over mij zelf vertellen. Ik hou erg van sport en voetbal daarom ook best veel. Ook speel ik veel computer spelletjes en heb een hekel aan school best ironisch aangezien u leraar bent geweest. ”

Dylan

Trots

leerling “ Ik vind het knap dat u zo positief door het leven gaat. Ook vind ik het knap dat u zo veel verschillende gebarentalen kunt, en dan loop ik te zeuren dat Nederlands een moeilijke taal is.
Zelf ben ik niet doof, maar wel dyslexie heb. hier heb ik dan wel last van. Maar ik word hier niet anders door behandeld, ook al is dit een handicap. Ik heb ook eigenlijk nog nooit een doof iemand ontmoet. ”

Rick

terug-schrijver “ Jij hebt dyslexie en ik ben doof. Wij hebben allebei een beperking. Ik weet hoe je voelt en welke frustraties je krijgt. Het is weliswaar niet altijd makkelijk om er mee te leven. Toen ik even oud was als jij nu, vond ik best moeilijk dat ik niet goed mee kon doen in de maatschappij. Maar nu ik ouder ben, merk ik ook aan mezelf dat ik milder aan het worden ben. Ik ben doof, ik heb een goede baan, ik rij een auto, ik woon fijn, ik ben gelukkig, ik ga zelfstandig op reis. Dat is waar ik trots op mijzelf ben.
Mijn motto is; ik kan alles totdat het tegendeel is bewezen. Dat geldt ook voor jou. ”

Rob

Met één hand

terug-schrijver “ Ik heb inderdaad een verstandelijken beperking en dat heet NAH. NAH betekent niet aangeboren hersenletsel. Ik word er niet mee gediscrimineerd, maar vroeger wel. Ik ben zelf een paar keer op straat uitgelachen en door 30 man bijna in mekaar geslagen. Waar daar de reden van was is dat ze onder invloed waren.
En ik heb inderdaad een rolstoel ik kan zelf wel goed lopen. Maar loop wel een klein beetje moeilijk. Het is zeg maar net als je een steen in je schoen heb.
Jouw hobby's zijn gamen. Ik game zelf ook. Ik speel battlfild hardline op de ps4.
En ik doe dat met één hand. O ja dat was ik vergeten te zeggen heb ook een hand die ik niet goed kan gebruiken. ”

Salkan

leerling “ Ik vond de brief erg interessant en ook wel een beetje schokkend. Wat ik wel erg schokkend vind is dat het niet aangeboren is. En dat je in elkaar geslagen bent. Ik vind het wel een erg slecht argument van die mensen dat ze dronken waren.
Wat ik wel cool vind is dat je op de ps4 speelt met één hand. Ik kan mij namelijk niet voorstellen hoe je dat doet. Ik speel zelf op de ps3 voor al black ops 1 (ik heb ook 2 en 3 maar ik vind de eerste gewoon het leukst). ”

Alex

Rolstoel experience

terug-schrijver “ Een therapeut in een rolstoel kon niet, vonden ze op de HBO-opleiding. Ik zou een negatief beeld zijn voor cliënten. Ze zeiden: je hebt toch een uitkering waarom zou je überhaupt willen studeren. Na 21 sollicitatie gesprekken vond ik een stage welke ik cum laude afrondde.
Inmiddels heb ik een stichting opgericht die opkomt voor de beeldvorming over mensen met een beperking. Ik heb bv alle achtbanen van Nederland getest op toegankelijkheid. Vervelend he, haha :) elk nadeel heeft een voordeel.
Ik geef ook rolstoel experience aan bedrijven en particulieren om ze te laten ervaren hoe het is om in een rolstoel te zitten en te ontdekken hoe men communiceert. Men gaat namelijk vaak in verklein woorden spreken, denken dat je dom ben. Zo leggen ze vaak uit hoe de deur op slot moet als ik alleen maar vraag waar de wc is. Best gek vind je niet? ”

Yvette

leerling “ Ik vind u een inspiratie voor velen en ik vind het heel leuk om te lezen hoe gelukkig u bent ondanks uw ongeluk.
Ik ben erg onder de indruk dat zelfs na deze negatieve discriminatie je wilde blijven studeren. Het is best indrukwekkend als ik naar mezelf kijk hoe snel ik vaak stop met simpele en kleine projecten. Ik vind het zelfs eigenlijk behoorlijk inspirerend.
Ik ben heel verbaast over deze aandoening, zelf ben ik erg geïnteresseerd in dit soort dingen. Ik weet bijvoorbeeld wel dat er een aandoening is waardoor spieren in botten veranderen. Maar nu ik heb gehoord over littekenweefsel ga ik mij hier in verdiepen. ”

Yoran

Sollicitatie

terug-schrijver “ Ik solliciteerde een keer als officemanager bij een reclamebureau in Amsterdam. In het gesprek met de twee directeurs begreep ik dat ik het eerste gezicht van dit bedrijf zou zijn als er bezoekers kwamen. Ik kreeg een rondleiding en maakte kennis met de medewerkers. Ze waren erg aardig en ik kreeg een welkom gevoel. Ik werd redelijk snel gebeld door een van de medewerkers die heel erg emotioneel klonk en met trillende stem sprak. Ze zei, ‘ik moet tegen je zeggen dat jij niet wordt aangenomen voor de functie’. Ze vertelde dat een van de directeurs het niet zag zitten dat ik, een zwarte, het eerste gezicht van zijn bedrijf zou zijn. Deze vrouw huilde aan de telefoon en moest ik haar geruststellen en zeggen dat zulke dingen helaas gebeuren.”

Yvonne

leerling “ Ik ben vorig jaar ook naar Suriname geweest, ik had toen een rondreis gemaakt met mijn familie. Paramaribo is een hele gezellige stad, in de rond reis ben ik ook in de jungle geweest, echt fantastisch. Het eten in Suriname was echt goddelijk. Ik heb mij nooit zo erg bezig gehouden met discriminatie, want ik heb er zelf eigenlijk nooit last van. Ik heb zelf ook niet echt donkere vriend, mijn vader heeft wel een paar Surinames vrienden waar wij wel is mee gaan zeilen en dan ik goed met hun op schieten. Vaak als ik mensen niet ken heb ik snel een vooroordeel over die persoon alleen als ik dan met hun ga praten blijkt dat heel anders te zijn. Dit project heeft mij zeker op anderen inzichten gebracht op de positieve manier. ”

Thijs

Begrijpend lezen

leerling “ Ik vind het leuk en goed dat je in de vluchtelingen sector zit, en daarmee anderen kan helpen (vooral met begrijpend lezen want dat is gewoon lastig). Ik zou graag willen weten hoelang je in Nederland woont en hoelang je al helpt in die sector. Ik zou ook graag meer willen weten over wat je doet in je vrije als je niet bij de vluchtelingen sector werkt? ”

Stefan

terug-schrijver “ Ik help de Somalische kinderen die vluchteling achtergrond hebben. Ik vind het leuk om de vluchtelingen te steunen om hun doel te bereiken. Ik werk ook rond de vier jaar in deze sector. Ik woon ongeveer acht jaar in Nederland. Als ik vrij ben, ga ik heel vaak naar de bibliotheek met mijn kinderen. We zitten in stilte ruimt. We lezen boeken en verschillende kranten. Soms fiets ik. ”

Bashir

Geaccepteerd

leerling “ Wat heftig dat u in een rolstoel zit. Bent u met deze beperking geboren of hoe is dit gebeurd? U voelt zich niet beperkt dat is mooi om te horen maar heeft u er wel last van dat u niet kan lopen? Mag u wel het ziekenhuis uit? En licht u daar al lang? Moet uw familie nu lang reizen omdat u wordt verplaatst? Of heeft u weinig contact met uw familie? Mijn buurmeisje is ook gehandicapt alleen dat is geestelijk. Ze gaat naar een speciale school. Ben u vroeger ook naar een speciale school gegaan? ”

Roselyne

**terug-
schrijver** “ Mijn beperking heb ik volledig geaccepteerd. Het is voor mij vanzelfsprekend. Ik had te kort aan zuurstof bij mijn geboorte. Ik heb geen last dat ik niet kan lopen. Ik kijk naar mijn mogelijkheden!
Ik ben uit het ziekenhuis. Ik lig nu anderhalve week in een Revalidatie Centrum in Den Haag. Mijn familie hoeft nu niet ver te reizen. Het contact is goed.
Ik heb vroeger ook op een Mytylschool gezeten. Hierna ben ik wel naar een ROC gegaan.”

Zajnabe

Bureau Discriminatiezaken Kennemerland
telefoon 023 - 531 58 42
info@bdkennemerland.nl
www.bdkennemerland.nl

Postadres:

Postbus 284
2000 AG Haarlem

Bezoekadres:

BD Kennemerland
Lange Herenest 122
2011 BX Haarlem

